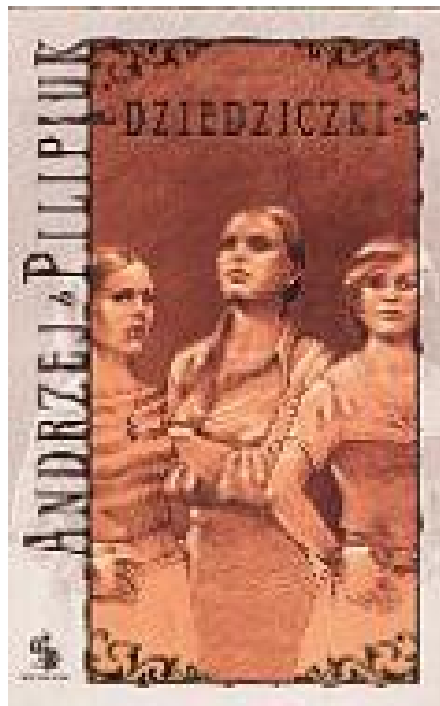

Dziedziczki

Andrzej Pilipiuk

Download now

Read Online ➞

Dziedziczki

Andrzej Pilipiuk

Dziedziczki Andrzej Pilipiuk

Drugie, poprawione wydanie trzeciego tomu trylogii o kuzynkach Kruszewskich - by?ej agentce, jej wielowiekowej kuzynce, uczniu alchemika - i serbskiej ksi??niczce, wampirzycy.

Jako "Dziedziczki", Katarzyna, Stanis?awa i Monika buduj? dwór w Kruszewicach. I oczywi?cie, jak przysta?o na trzy pi?kne i bardzo nietypowe kobiety, przyci?gaj? k?opoty niczym magnes. Jedna z nich stanie przeciwko przyjacio?om.

Je?li chodzi o innych poznanych ju? bohaterów trylogii - przyjaciele rozdzielaj? si?, Laszlo i Arminus wyje?d?aj? do Norwegii i tropi? najstarszego architekta ?wiata, którego "podpis" widnieje na najs?ynniejszych zabytkach. S?dziwój planuje wypraw? na Tajwan, by sprawdzi? czy ?yj? tam jeszcze jacy? chi?scy alchemicy...

Dziedziczki Details

Date : Published April 27th 2007 by Fabryka S?ów (first published October 4th 2005)

ISBN :

Author : Andrzej Pilipiuk

Format : Paperback 304 pages

Genre : Fantasy, European Literature, Polish Literature, Paranormal, Vampires

 [Download Dziedziczki ...pdf](#)

 [Read Online Dziedziczki ...pdf](#)

Download and Read Free Online Dziedziczki Andrzej Pilipiuk

From Reader Review *Dziedziczki* for online ebook

Anna says

Light and entertaining literature for intelligent people (but not those have that Oh! I'm so intelligent that you have to listen to me attitude. The cousins are building home in Kruszewice and troubles keep finding them. Friends part, some characters from previous volumes are going on journey.

Adrianna Kowalska says

Czasami bardzo nie lubię w sobie tego, że zawsze kożę to, co zacząłam. Bywa tak, że robię to nie potrzebnie, ale po prostu nie umiem inaczej. Gdybym potrafiła to pewnie po drugim tomie rzuciłabym cyklem „Księżniczki” w kąt. Jednak, że nie umiem to chcę szybko zakończyć tę średnią serię. W trzecim tomie Stasia, Kasia i Monika przenoszą się do Kruszewic, gdzie próbują odbudować dawny dwór. Nie podoba się to jedynym mieszkańcom, czyli czwórce obywateli, którzy żyją na koszt państwa. Ogólnie super, że Stanisława i Kasia walczą o rodzinny dwór, ale robią to nielegalnie, wszystko załatwiają poprzez szantaż i zastraszanie. W tym samym czasie Michał Słodziejczyk wybiera się do Tajwanu w celu sprawdzenia, jak wiedza na temat alchemii mają tamtejsi uczeni. Niestety na jego drodze znowu staje Bractwo Drugiej Drogi... Niepokojące rzeczy za dzieją się z do tej pory spokojną księżniczką Moniką. Jej myśli stają się jeszcze bardziej mroczne niż do tej pory... Mam wrażenie, że z czasem na czynniki autor tworzy fantastykę, ale załatwianie spraw w Polsce w XXI wieku. Z kilkoma rzeczami mogłoby się zgodzić, ale to, w jaki sposób Kruszewskie odzyskały ziemie to już czyste science-fiction. Na dodatek budowały dwór bez pozwolenia, a urzędnika postraszyły fałszywymi dokumentami CB. Zaczęło mnie to już denerwować, bo ile można? Raz, drugi, trzeci, ale setny? Nikt się nie zorientował, że legitymacja Kasi już jest nieważna? że już nie jest agentką CB? Akcja ponownie wleka się niemiłosiernie. Niby co się dzieje, ale tak, że usypia czytelnika. Na obecny moment nie rozumiem zachwytów, jakie czytałam na temat twórczości Pilipiuka. Jedyne plus, jaki widzę to ten, że naprawdę szybko się czyta mimo tej mądrej akcji.

Maciej Liszyk says

1-10:7

Marta says

Po przeciwnych „Kuzynkach” i wiejskiej „Księżniczce” przyszedł czas na trzeci, ostatni tom cyklu o Katarzynie, Stanisławie i Monice. „Dziedziczki” są na szczęście najciekawszą odsłoną przygód trzech nietypowych dam, ale to wciąż mała wymagająca lektura na jeden raz.

Od zakończenia akcji „Księżniczki” minęło trochę czasu. Nowcy wampirów wyruszają na kolejną misję, alchemik Michał Słodziejczyk boryka się z niedobitkami Bractwa Drugiej Drogi, a kuzynki Kruszewskie

postanawiaj? wykupi? rodzinny maj?tek i odbudowa? posiad?o??. Nie b?dzie to jednak proste zadanie — by?y PGR Kruszewice zamieszkuj? gnu?ne, rozpite ch?opy, nie tylko negarn?ce si? do pracy na ziemi dziedziczek, lecz tak?e gotowe zrobi? wszystko, by pozby? si? tych, które zak?óci?y ich spokojn? egzystencj? i odebra?y przys?uguj?cy bezrobotnym zasi?ek. Tymczasem z wampirzyc? Monik? zaczyna dzia? si? co? niepokoj?cego — dziewczyna staje si? nadmiernie gwa?towna i nad wyraz po??dliwa, co nie pasuje do wcze?niejszego wizerunku wiekowej ksi??niczki. Pozostali s? jednak zbyt poch?oni?ci swoimi sprawami, by zwróci? na to uwag?.

W ostatniej cz??ci trylogii w?tki zosta?y poprowadzone zgrabnie i z pomys?em, cho? bardzo ?atwo mo?na domy?li? si? ich zako?czenia. Bawi stereotypowe uj?cie leniwych mieszkac?ów Kruszewic, dla których najwa?niejsze jest kombinowanie, jak tu si? przypadkiem nie przepracowa?. Ich tok my?lenia i próby wyp?dzenia dziedziczek to g?ówna si?a nap?dowa powie?ci. Zabrak?o — na ca?e szcz??cie — zb?dnego moralizatorstwa, b?d?cego najwi?ksz? wad? „Ksi??niczki”. Fina? znajduj? tak?e historie rozpocz?te w poprzednich tomach, jak cho?by ta dotycz?ca najs?ynniejszego polskiego alchemika. Jedynie epizody po?wi?cone Laszlo i Arminiusowi mog? wydawa? si? dodane na si?? i nie ??cz? si? one zbyt mocno z pozosta?ymi elementami ksi??ki.

Trzecim tom, podobnie jak ca?y cykl, jest pozycj? niewysokich lotów, zdoln? umili? deszczowe popo?udnie i szybko wyparowa? z pami?ci. Ksi??ki autorstwa Pilipiuka napisane zosta?y w sposób prosty i lekki, lektura nie wymaga szczególnej koncentracji, akcja wartko posuwa si? do przodu i nie trzeba si? pochyli? nad wyszukana? konstrukcj? stylistyczn? czy daj?c? do my?lenia problematyk?. Sag? o Kruszewskich mog? poleci? jedynie oddanym fanom pisarza; mi?o?nicy fantastyki ambitniejszej nie maj? tu czego szuka?.

Zarówno t? recenzj?, jak i wiele innych tekstów znajdziecie na moim blogu: <http://oceansoul.waw.pl/>
Serdecznie zapraszam!

Barbara Anio?-Ossowska says

Cudownie naiwna i nietrzymaj?ca si? kupy ksi??ka.

Ola says

Andrzej Pilipiuk. i've heard of this author from many different people, in many different places. i somehow used to think of him and his works as of something of worse quality. i mean, how can Polish fantasy be in any way good. since i'm that kind of person who needs to really know something before they voice their opinion on something, i had to read at least one book of his.

having read a few reader's reviews, i decided i shall begin with the "Kuzynki" trilogy. the volumes are titled as follows: 1. "Kuzynki", 2. "Ksi??niczka", 3. "Dziedziczki".

the story is set in 2005 Kraków, Poland and it's a story of three women, who are - of course - completely different. there is Kasia - a former secret agent who knows everything about the present, Stanis?awa - Kasia's older cousin who managed to live a few hundred years thanks to the philosopher's stone [yeah, i know] and Monika who seems to be the youngest but really is the oldest of them [she's also a pseudo-vampire but i won't tell anything else]. there are other characters, which whether you believe me or not, cannot be disliked.

some of them, of course have to die.

this is not the most ambitious kind of literature, but it surely is a very entertaining kind. i'm really i decided to read the trilogy, it was real fun. the only - for a lack of a better word - bad thing is, that i like the writer's style so much, i might buy all of his books [and that's surely gonna cost].
